

POŠTNI GLASNIK

Vesučilniška knjižnica

Ljubljani

1. obv. izvod

Stanovsko in strokovno glasilo Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. — Cena 24 dinarjev na leto. Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru. — Poštšina plačana v gotovini.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvo lista. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik V.

V Ljubljani, dne 15. septembra 1925.

18. številka

J. Čampa:

Poštni kongres.

(Nadaljevanje.)

Vendar opozarja Savez na stvari, ki leže ljubljanski organizaciji najbolj na srcu, in sicer: pripravniki izpiti, o katerih je govoril že tov. Lalić iz Zagreba. Treba je na merodajnem mestu naglasiti, da ti pripravniki že imajo strokovni izpit, in sicer ravno takega, kakršnega imajo drugi ptt. uradniki II. kateg. Nelogično je, da se zahteva od teh ljudi sedaj še enkrat izpit. Da bo ta anomalija bolj razvidna, navajam sledeče primere. Pri nas imamo tovariše, ki so prišli istočasno k pošti, obiskovali so istočasno poštno šolo, kakršna je bila predpisana po bivših zakonih naše stroke, razlika je sedaj samo ta, da so bili nekateri izmed teh imenovani preje oficijantom in potem poštarjem VI. raz., dočim so drugi ostali aspiranti in bili potem prevedeni za privremene poštarje I., oz. II. razr. V tem razmerju in čim jih je zalotila prevedba po uradniškem zakonu, so bili poštarji VI. razr. uvrščeni v pomožno skupino, privremeni poštarji pa so ostali pripravniki ob istih izpitih, z istimi leti službe in z enako kvalifikacijo. Tako imamo pripravnike v naši direkciji, ki imajo že 6 do 8 let poštne službe. (Vstane tovarišica iz Zagreba in pravi, da ima že 12 let službe, pa je še vedno pripravnica, in da je takih slučajev na Hrvaškem še mnogo.) To je zlo za stroko samo; treba bo izpopolniti izpraznjena mesta, zasesti pošte, pa ne bo nikjer naraščaja. Poštna stroka si pri sedanjih razmerah ne bo mogla dolgo obdržati karakterja II. kategorije, za kar smo se borili, kajti ves pomlad se rekrutira sedaj iz III. kategorije in tako bomo skoro tam ter v istem sistemu, kakršnega smo imeli pri nas v bivši avstro-ogrski upravi. Savezova prva in glavna naloga je, da tu zastavi vse svoje sile, ker bo sicer ves trud, ki so ga imele naše organizacije dosedaj, brezpomemben. — Mnogo smo se trudili tudi za izboljšanje stanja našim poslovačem. Obetalo se nam je, da izide kmalu pravilnik, ki bo urejal njihovo razmerje do uprave; pravilnik je baže že gotov, a nam ni znano, kakšni so vzroki, da ne stopi v veljavo. O ostalih naših zahtevah ne bom obširneje govoril, ker so drugi delegati zahtevali isto in ker bi se kongres zavlačeval, če bi vsi eno in isto ponavljali. Oglasil se bom z zahtevami naše organizacije ob koncu kongresa pri sestavi resolucije.

Preds. T. Jovanović: Predsednik ljubljanske organizacije ni pretiraval, ko je govoril o disciplini in vzornosti njegove organizacije. O tem sem se prepričal osebno, kadarkoli sem se ob priliki pregledovanja oblastnih organizacij mudil v Ljubljani. Pričakujem, da bo tudi ta organizacija začela misliti na gradnjo Poštnega doma v Ljubljani, pozneje pa tudi na severni naši meji, v Mariboru. — Kar se tiče reorganizacije Saveza, da sloni naša organizacija na principu modernih sindikalnih organizacij, nimam jaz za

svojo osebo ničesar proti reorganizaciji. — Pravilnik za poslovače je dogotovljen, čaka pa že delj časa na podpis gospoda ministra.

Tov. Gruđen (Ljubljana) pozdravlja kongres v imenu nižjih pošt. uslužbencev. Ugotavlja pred vsem, da v upravi Saveza niso zastopani nižji uslužbenci. Informiral se je pri svojih beograjskih tovariših glede tega, toda doznal je, da so ti zelo slabo razpoloženi napram Savezu, češ da ni Savez zanje ničesar storil in da se predsed. T. Jovanović za nižje pošt. uslužbence ne zanima tako, kakor bi bilo treba. Govori o potrebah zvaničnikov in služiteljev. Zlasti pa naglašja težki položaj upokojujencev, ki so po 30 in še več let služili, pa imajo danes jedva 600 Din mesečne pokojnine, tako da ne morejo na stara leta dostojno živeti.

Predsednik T. Jovanović odgovarja, da so bili še nedavno nižji pošt. uslužbenci hrabrenica Saveza. V upravi je bilo vedno po 6 do 8 zvaničnikov in služiteljev. Savez ne dela razlike med višjimi in nižjimi in on kot predsednik nikdar ne izusti besede nižji, ker kratkemu naziranju. Pojasnjuje razne okolnosti, ki so privedle nižje pošt. uslužbence do tega, da so nerazpoloženi napram Savezu. Zadeva je političnega značaja in datira izza zadnjih skupščinskih volitev.

Tov. Radman (Split) prinaša svojim bratom in sestram, svojim tovarišem pozdrave iz siromašne Dalmacije, od solca ožganega. Posebej pozdravlja predsed. T. Jovanovića. Njegov pozdrav velja vsem tovarišem naše lepe, velike domovine, ki iz dalje spremljajo v mislih naše delo in prosi delegate, naj jim sporoče te pozdrave, kadar se vrnejo domov med svoje tovariše in tovarišice. — Nato obširno govori o netovariškem delovanju stanovskih drugo-maturantov, ki se jim je zdelo za malo, biti med svojimi stanovskimi sotrpini v skupni organizaciji in so ločili svoja pota od naših ter hodijo lastno, ločeno od naših organizacij. — Naj se ne čudi, da je letos zastopana splitska oblastna organizacija samo po treh delegatih, toda kongres naj bo kljub temu uverjen o njeni organizatorični zavesti in enotnosti. Ni štedila ne truda in ne stroškov, s katerim je vezano potovanje iz Dalmacije v Beograd samo še nekoliko dni, do otvoritve nove železniške proge. Hoče s svojimi delegati pokazati svojo moč, enodušnost in solidarnost, hoče da odkrito obsodi separatistično zablodo nekaterih ljudi, katerih število se ne more primerjati s številom celokupnega osebja naše stroke. To število ne more omajati naših vrst, nasprotno jih ta pokret še bolj učvrščuje. — V Dalmaciji ni danes niti enega ptt. uslužbenca od najvišjega pa do najnižjega položaja in zvanja, ki bi ne bil organiziran (Ploskanje in klici: živel vrli Dalmatinci!). In kot delegat take organizacije, v kateri je včlanjeno do zadnjega vse ptt. osebje naše direkcije, ki misli isto kot on in ki ga je poslalo semkaj na kongres, se smatram počaščen in srečen, da

zastopam tu take tovariše v njihovih interesih in opravičenih zahtevah. In kadar govori tak delegat v imenu take organizacije, prosim, da se smatra njegove besede kot govor neprodorne celote nekaj stotin članov.

Nato govori o pt. pripravniki in izpitih, o poslovačih, ki še danes nimajo urejenega materialnega stanja in službenega odnošaja. Poslovači naj se prevedejo v zvanje zvaničnikov in kot taki nameste kot vodje manjših pošt. Nadalje govori o krivični razliki med nočinami pri pošti in telegrafu. Tantieme pri telegrafu in telefonu naj se zopet prično izplačevati v interesu službe, države in ugleda uprave. Izplačujejo naj se nagrade za prekournno delo. — Splitska organizacija dela na izpremembi svojih pravil, ker ne odgovarjajo sedanja več duhu časa. Koristno bi bilo, če bi imele vse oblastne organizacije enako ustrojstvo in enaka pravila. Bavi se s problemom gradnje lastnega doma. Poštini dom za Dalmacijo, v njenem srcu, v Splitu, bi bil velikega pomena ne samo za članstvo splitske organizacije, marveč za vse tovariše v državi, ki bi jih usoda, potreba ali ca in morja. Prosi Savez in vse organizacije, naj ji pri tem pomagajo, ker je splitska organizacija revna in bi sama ne mogla izvesti tega načrta.

Tov. Lichteneker kot predsednik Društva upravnikov za Slovenijo izreka v imenu svojih članov in po nalogu odbora predsedniku T. Jovanoviću za njegovo delo in trud najlepšo zahvalo. Kritikuje sistem položajnih plač, ki so pri upravniki vezane na razrede pošt tako, da upravniki ne more napredovati brez premestitve k pošti višjega razreda, dočim podrejeno mu osebje lahko napreduje in doseže višji položaj, nego ga ima njegov predstojnik. Savez naj se zavzame, da se ta sistem odpravi in naj upravniki napredujejo po položajih ne glede na razvrstitev pošt. Za odgovornost, ki jo imajo voditelji pošt, naj se ustanove funkcijske doklade. V to svrhu naj se izenačijo sistemi pošt v državi; za izenačenje naj bi bilo merilo letne delavne enote, po tem ključu bi se dale z lahkoto razdeliti tudi funkcijske doklade. Odklanja naslov starejšine. Predstojniki pošt naj bi bili stalni, njihova premestitev naj bi se izvršila samo disciplinarno ali pa na lastno prošnjo. — Družinski člani drž. nameščenecv in upokojujenci naj uživajo glede voznih olajšav na železnici iste ugodnosti, kakor aktivni drž. nameščenci.

Tov. Pavle Milojević (Sarajevo) pozdravlja kongres v imenu sarajevske oblastne organizacije. Izjavlja solidarnost s predgovorniki in predstavniki ostalih oblastnih organizacij. Ker so težnje skupne in ker so predgovorniki obravnavali vse važnejše stvari, ne bo ponavljal istih tožb. — Protestira proti temu, da se »na hitro roko« popolnjujejo mesta z dnevničarji, ki so za poštno stroko postali že pravi balast. — Proti temu je samo en lek: otvoritev poštних šol na sedežih poštних direkcij. — V njegovi orga-

nizaciji je nastala med članstvom apatija. Tudi Savez je kriv splošne apatije med članstvom v posamejnih pokrajinah. Sarajevska organizacija je imela svoje lastno glasilo, a ga je opustila, ker je bilo lansko leto na kongresu sklenjeno, da bo začel list izdajati Savez, vsled česar naj bi po sklepu lanskega kongresa oblastne organizacije likvidirale svoja glasila. Toda Savez ni realiziral tega sklepa. Neobhodno je potrebno, da začne Savez izdajati svoje stalno glasilo.

Tov. Čeda Vladišić (Novi Sad) pozdravlja kongres v imenu svoje organizacije in govori o težkočah organizacije ptt. osobja novosadske direkcije. Težkoča je v tem, da se v tej direkciji osobje neprenehoma izmenjuje in pa v okolnosti, da trpi baš novosadska direkcija največje pomanjkanje kvalificiranega osobja. Toda razmere se boljšajo, zlasti ker se bližamo koncu zakonskemu roku privremenega službovanja vseh drž. nameščencev. — Težne novosadske oblastne organizacije so: 1.) Čl. 100 zakona o drž. nameščencih naj se za našo stroko ukine. 2.) Nočnina za pošto v isti izmeri kakor za telegraf in telefon. 3.) Izplačilo razlike na plače po novem zakonu. 4.) Poskrbi naj se za naraščaj v poštni stroki. 5.) Ureditev razmerja kontraktualnih pošt. nameščencev s posebnim pravilnikom, ki naj stopi čim prej v veljavo. 6.) Novi Sad naj se uvrsti v prvi draginski razred. 7.) Ako ne dobi naša stroka v doglednem času specialnega zakona, naj se v čl. 57. in 58. urad. zakona vstavi maksimalni rok glede napredovanja v položajih, a uredba o razvrščanju naj se popravi v tem smislu, da se odpre I. skupino II. kateg. za upravniške pošt. na sedežih velikih županov in sekretarje oblast. direktij in ministrstva. In 8.) ženi drž. nameščenca, če se nahaja v dr. doklade.

(Dalje sledi.)

Vsi poštni nameščenci morajo biti organizirani!

Napadi na poštno upravo v Sloveniji.

V zadnjem času smo čitali v raznih slovenskih in nemških listih, ki izhajajo pri nas, napade na poštno upravo v Sloveniji. Človek dobi utis, da izhajajo ti napadi z gotovim namenom, zlasti ker se po večini nanašajo na razmere na Štajerskem.

Ni naš namen ščititi našo upravo, ker smo tudi mi poklicani delovati na tem, da si pridobi pošta zopet ugled in zaupanje, ki ga je imela pred vojno, zlasti pa je naša naloga ščititi naše tovariše pred generalnim sumničanjem. Ker zadevajo omenjeni napadi deloma tudi poštne osobje in skušajo javnosti prikazati nezmožnost ali nepojmovanje dolžnosti centralnih organov in ki vsebujejo celo neresnico, nas veže dolžnost, da javnosti z naše strani natočimo čistega vina. Mogoče se nam bo očitelo, da smo stopili v službo kogarkoli, toda to nas ne moti, ker moramo resnico zagovarjati.

Predvsem je zelo čudno, da prihajajo take časopisne pritožbe ravno sedaj, ko so bile razmere pred kakim pol letom pri naših uradih in pri centralnem vodstvu prav iste kot danes. Razlika tiči samo v tem, da takrat nismo čuli, da bi kak urad ne zmozel vzdržati prometa pri kakem okencu (recimo pri blagajni) vsled pomanjkanja par ljudi, ki so obolevi, danes pa se to dogaja. Zelo čudno se to sliši in vsak poznavalec razmer zmaje z glavo in si misli svoje. Naša preteklost do-

kazuje, da so naši uslužbenci prenesli že marsikaj hujšega, da so doprinesli že hujše žrtve in da so naši uradni predstojniki obvladali še veliko bolj kritične momente, če se o tem sploh more v tem primeru govoriti. To bi se bilo tudi sedaj prav gotovo lahko preprečilo pri količnejši dobri volji in mi bi bili obdržali znani sloves. Bobnanje v listih in slavošpevi gotovim ljudem prav gotovo niso na mestu, posebno še, ker ni gotovo in jasno, če so upravičeni. Če ima uradni predstojnik kakih 90 oseb na razpolago, bo čisto gotovo dobil človeka, ki bo za par dni opravljal službo tam, kjer bi se moral sicer promet ukiniti. Vzel ga bo proč tam, kjer se ga lažje pogreša ali pa ustavil poslovanje v kakem internem oddelku itd.

Toda to je postranskega pomena. Interesantnejši so drugi očitki, ki zadevajo naš stan, in nam jemljejo ugled, iznešeni v nekem listu v obliki razgovorov dotičnega poročevalca z nekim višjim uradnikom. Tam navaja vzroke, ki dovajajo do teh razmer na naših poštah. Glavno je pomanjkanje osobja, kar ima gospod čisto prav! Stara pesem. Dotični gospod se izgovarja na znižanje staleža s tem, da govori o zalotenih defraudantih in o disciplinarnim potom odpuščenih ljudeh, kakor bi bilo naše uradništvo res tako malo nezanesljivo in pokvarjeno. V imenu našega poštenega uradništva protestiramo proti takim izjavam in pisarjenjem v listih, protestiramo, ker za podajanje takih izjav ni prav nihče upravičen, ker take izjave jemljejo ugled našemu stanu in naši upravi pri nas doma in zunaj naše države. Prav tako protestiramo proti ugotovitvi, da se nahajamo v desorganizaciji. Mi smo bili in smo disciplinirani. Vprašanje je, če ne škoduje disciplini in naši organizaciji ravno tako pisanje in take izjave. Še večje vprašanje pa bo vzgojen v duhu, ki se je pravkar začel zanašati v javnost.

Nadalje vzdržujemo vest, priobčeno v zadnji številki, da je g. minister za pošto dr. Šuperina obljubil aktivirati tudi v Ljubljani poštno šolo, ter ugotavljamo, da se vesti gotovih listov, češ da to ni res, najbrž nemanoma razširjajo.

Toliko za sedaj v obrambo našega stanovskega slovesa in ponosa. O pravih vzrokih pomanjkanja osobja prihodnjič, za danes le na kratko, da nam je dobro znano, da se sedanji direktor na vso moč prizadeva, da odpomore pomanjkanju osobja, ki ga on ni zakrivil.

Naše slovenske politične liste pa prosimo, da bi bili v bodoče bolj previdni s sličnimi poročili. Naše uradništvo, ki je o stvarih gototo prav informirano, ki je, hoče in mora biti stvarno, bo dalo na željo vedno in vsakomur objektivne informacije.

Članom Zveze v vednost in preudarek.

Zveza poštne organizacij, ta centralna organizacija poštne, brzojavne in telefonske uslužbencev v Sloveniji, nikakor ne pride do tistega razmaha in življenja, kakor bi ga morala imeti organizacija, ki šteje 1400—1500 članov. S podobnimi zvezami v drugih modernih državah se sploh ne da primerjati. Zaostaja pa tudi za sličnimi organizacijami drugih strok v naši državi (učitelji, telezničarji). Predsedstvo nima vzroka, pa tudi neče zakrivati slabosti organizacije, kajti mi nismo politična stranka, niti ustanova, ki mora hvaliti in braniti za vsako ceno svoje in grajati tuje, nego stojimo na stališču, da je Zveza svojina vseh društev, ki so v njej včlanjena in potem teh svojina vseh 1500 članov. Vsak od teh ima do Zveze iste dolžnosti in iste pravice, vsekakor pa pravico, da izve, kako stoji njegova vrhovna strokovna organizacija, kako se razvija in kje leži

vzrok, da se ne more boljše in živahnejše razvijati.

Tu povemo odkrito, da Zveza bolj živetari, kakor živi; obenem pa hočemo dokazati, da ne leži krivda na predsedstvu, nego drugje. Razložiti hočemo glavne vzroke, ki ovirajo uspešno delovanje in razvoj Zveze, člane pa vabimo, da o tem razmišljajo in nam z nasveti pomagajo.

1.) **Premajhna delavnost odbora.** Odbor Zveze poštne organizacij tvori razen predsedstva (predsednik in tajnik) delegati posameznih društev, ki so včlanjena v Zvezi. Vsako društvo pošlje za vsake 50 članov po enega delegata v odbor Zveze, po najmanj 3 delegate. Sedaj je včlanjenih v Zvezi 5 društev, in sicer: »Sekcija poštne, telegrafskih in čekovnih činovnikov« (13 delegatov), »Osrednje društvo nižjih poštne in brzojavne uslužbencev« (12 delegatov), »Društvo poštne upravnikev« (3 delegati), »Društvo poštne prometnih uradnikov« (3 del.) in »Društvo poštne konceptnih in tehničnih uradnikov« (3 del.). Tako sestoji torej širši odbor Zveze iz predsedstva in iz 34 delegatov.

Po pravilih Zveze mora biti vsak mesec ena redna seja, ki je sklepna, če je navzočih nad polovico delegatov, sedaj torej najmanj 18 delegatov. Predsedstvo skliče vsak mesec sejo, na katero povabi pismeno in pravočasno vseh 34 delegatov. Predsedstvo Zveze stori torej svojo dolžnost, ne store je pa njeni delegatje. Sedanje predsedstvo Zveze je sklicalo doslej 5 sej širšega odbora, od teh pa je bila ena sama seja sklepna. Kajti od 34 povabljenih odbornikov jih je prišlo na sejo samo 15, 12, pa tudi samo 10, tako da je mogel odbor pravomočno delati samo enkrat, ko je prišla na sejo potrebna polovica, to je 18 delegatov (odbornikov).

Vseh manjkajočih seveda ne smemo kar obsojiti na nedelavnost in brezbriznost. Organizacijsko življenje pri pošti ne more nikoli tako funkcionirati, kakor pri drugih organizacijah, ker je poštna služba taka, da se vrši nepretrgoma. Nočna služba, ambulantna služba, česta premeščanja itd. so glavni vzroki, da se izvoljeni delegatje ne morejo udeleževati sej tako, kakor bi nemara sami želeli. Vendar je fakt, da ni nikoli toliko delegatov službeno zadolžanih, da bi ne mogla biti vsaka seja Zveze, pa naj bo sklicana kadarkoli, sklepna. Zato je potrebno, da si pogledamo odkrito v oči in pokažemo naravnost na krivice.

Najbolj zanesljivi udeleženci sej širšega odbora Zveze so delegatje »Osrednjega društva nižjih poštne uslužbencev«, ki prihajajo na sejo skoraj polnoštevilno razen onih, ki imajo službo. Najmočnejše društvo v Zvezi »Sekcija ptt. činovnikov« ima 13 delegatov, na sejo jih pa hodi samo 4—6. Člani tega društva so pa tudi najbolj prizadeti od vseh neprilik poštne službe. Velika večina uradništva špedicije, brzojava, telefona, ambulance, torej samih panog z napornimi nočnimi službami, tvori članstvo Sekcije, kar je glavna ovira, da se ne morejo zdaj eni zdaj drugi udeležiti sej. Poleg tega je bilo letos premeščenih več delegatov Sekcije iz Ljubljane ali pa niso več v poštne službi. Vsekakor mora vodstvo Sekcije poskrbeti, da si stvari čim prej nov, stalnejši odbor, od katerega naj odpošlje najboljše in najzanesljivejše v odbor Zveze.

Od treh delegatov »Društva poštne upravnikev« ni prišel v letošnjem poslovnem letu niti še eden k odborovi seji. Res je, da službujejo delegati tega društva daleč izven Ljubljane in da je udeležitev sej združeno s stroški, katerih Zveza ne more povrniti. Vendar bo treba nekaj ukreniti, da se udeležuje vsaj po en delegat tega društva vsake Zvezine seje, kajti drugače samo pripomorejo k nesklepčnosti Zvezinega odbora. Sploh bi bilo želeli intimnejših odnošajev tega društva do Zveze, ki hoče biti in je vsem enaka matica. — Silno nezadovoljivo posejajo Zvezine seje delegatje »Društva poštne prometnih uradnikov« in »Društva poštne konceptnih in tehničnih uradnikov«. Vsi delegatje teh društev stanujejo v Ljubljani, nobeden nima nočne službe, pa vendar pride od teh dveh društev komaj po en delegat na sejo, ali pa še tistega ni.

Predsednik Zveze na vsaki seji roti in prosi delegate, da naj vsaj k sejam hodijo, če že drugega nič ne store, saj zato so izvoljeni. Ker vse skupaj nič ne pomaga, moramo to brezbriznost javno v listu ožigosati, to pa z namenom, da prične članstvo na svoje društvo, to pa na izvoljene delegate, da store svojo dolžnost. Kajti samo predsedstvo brez odbora ne more delati.

2.) **Slabe finance.** Brez denarja ni še nobena vojska zmagala. Žalostno dejstvo je, da Zveza nima zadostnih denarnih sredstev. Posamezna društva, ki so včlanjena v Zvezi, razpolagajo z manjšim ali večjim kapitalom, Zveza pa, ki ni samo glava vseh teh društev, nego tudi nosi glavna bremena, dobiva od včlanjenih društev miloščino v obliki članarine po 50 par za člana na mesec. S tem denarjem ne ve Zveza kaj početi. V sedanjem času bi bilo potrebno, da bi šel zastopnik Zveze dostikrat v Zagreb, večkrat v Beograd, pa tudi kam drugam bi bilo včasih koristno iti. — Toda denarja ni, niti zadostnega umevanja, za danes nepobitno dejstvo, da se da samo z ustumnimi intervencijami kaj doseči. Predsednik ne mara tega preveč poudarjati, kajti ljudje bi to takoj obrnili tako, da bi mu očitali, kakor so njegovega prednika, češ samo okoli bi se vozil na društvene stroške. Resnica pa je ta, da baš sedanjí predsednik v društvenih poslih silno nerad potuje. Na koncu bo terjalo uspehe seveda vse od predsedstva Zveze in vse bo kazalo nanj, da se ni nič doseglo. Pri nas je sploh tako: vsi uspehi gredo v dobro posameznim društvom, vsi neuspehi pa na rovaš Zveze. Pa naj bo kakorkoli, fakt je, da so česta potovanja v centralo potrebna, in fakt je, da Zveza teh potovanj ob sedanjih prispevkih ne more financirati. Že eno leto se razpravlja o povišanju članarine, tako da bi prispevala posamezna društva po 1 dinar na mesec za vsakega člana v Zvezino blagajno. Nekateri so bili za to, nekateri samo pogojno, eno društvo pa je bilo odločno proti temu, češ da rajši izstopi iz Zveze. In to je društvo, ki ima 100.000 Din premoženja.

3.) **Pomanjkanje primerne lokalnosti.** Naravnost škandal je, da nima tako velika in pomembna institucija, kakor je Zveza poštinskih organizacij za Slovenijo, niti poštne doma, ne pisarne, ne lokalnosti za seje in sestanke, nobene pisarniške moči, skratka ničesar drugega, kakor par idealnih, poštvalnih tovarišev, ki zastoj delajo, par stotin kritikov in zabavljačev in eno sobo za seje v uporabo po milosti direkcije in vsakokratnega upravnika pošte Ljubljana 4. Kakor imamo poštarji svojo Zvezo, tako imajo železničarji »Zvezo jugoslovenskih železničarjev«. Ta pa ima poleg neprimerno bolj delavnega in zavednega odbora še dve sobi v najemu, ki služi ena za seje in sestanke, druga pa za pisarno z rednimi uradnimi urami od 8.—12. in od 14.—18. ure. Zveza jug. žel. ima nameščene tri pisarniške uradnike oziroma uradnice, ki delajo po 8 ur na dan. Predsednik in tajnik samo naročita, kaj imajo nameščeni uradniki delati, diktirata dopise, dajeta navodila, pregledujeta došlo pošto in podpisujeta pripravljene dopise. Ta organizacija reši na stotine vlog, napravi nebroj spomenic, resolucij, agitacijskih in propagandnih okrožnic itd. in vsaka organizacija bi morala biti taka.

Zveza poštinskih organizacij pa ni in ne more biti taka, dokler je v včlanjenih društvih toliko umevanja, kakor doslej, dokler nima ne denarja, ne svojih prostorov, ne pisarniške moči, niti plačanih delavcev. Zveza ima samo en pisalni stroj, ki služi dve tretjini v uradne svrhe in komaj eno tretjino organizaciji. Pa še ta edini neboljani pisalni stroj je kamen spoditke nekemu gospodu iz Virantove hiše, ki je šel protestirat k g. direktorju, da se piše na direkciji za Zvezo na pisalnem stroju. Tako ne more pisati Zveza dopisov svojim članom niti na svojem lastnem pisalnem stroju, in to zato ne, ker nima svoje pisarne, ker nima svojih lokalov, ker nima poštne doma. Zabavljamo čez Makedonijo, pa naši makedonski tovariši so dogradili letos svoj lastni poštni dom v Skoplju, lepo, prostorno hišo, ki ima sobano za sestanke, pisarno, knjižnico in 3 sobe za prenočišča za člane, ki pridejo po opravkih z dežele v Skoplje. Beograd ima svoj poštni dom in več gospodarskih poslopij, Zagreb nima sicer še zgrajenega doma, pač pa ima že 300.000 Din nabrane denarja za poštni dom, Ljubljana se pa samo meni o poštne doma, samo zabavlja čez vsak lokal, kjerkoli priredi organizacija sestanek, občni zbor ali veselico, za poštni dom sam pa ni ne denarja, ne umevanja, ne pametnega predloga.

Saj ni treba, da bi moral biti kar takoj poštni dom, če ni mogoče. Vsakdo pa mora priznati, da Zveza ne more in ne sme dalje tako životartiti, kajti brez lastnega lokala, brez svoje pisarne in brez pisarniške moči se Zveza ne more razmahniti tako, kakor bi bilo za tako veliko in pomembno organizacijo potrebno. Sramota pa je za Slo-

venijo, da se pri svoji organizatorični sposobnosti ne more povzpeti tako daleč, da bi se začelo tudi pri nas, če ne že takoj, graditi poštni dom, pa vsaj razmišljati o gradnji lastnega doma slovenskih poštarjev.

4.) **Pomanjkanje delavcev.** Omenili smo že, da je pri nas na stotine gledalcev in kritikov, pa niti pol tucata delavcev, a še teh par delavcev čaka prve prilike, da se iznebe tega nevhvaležnega posla. Med poštarji je sicer dosti inteligentnih ljudi, dobrih delavcev in zavednih članov organizacije, toda ti službujejo na deželi, vsled česar se ne morejo pritegniti k organizacijskemu delu. Sedanjí poštni naraščaj obojega spola, ki službuje v Ljubljani, pa nima smisla za nobeno stvar. Ne samo, da se ne udeležujejo v organizaciji, nego sploh nikjer jih ni, ne videti, ne slišati ničesar o njih, sami prazni listi. Pripravniki in pripravnice zabavljajo čez organizacijo zaradi izpitov, najbolj glasno tisti, kateri niso organizirani; če pa skliče organizacija sestanek, pa pride dvojica pripravnikov ali pa nobeden.

Danes je še par idelanih norcev, ki garajo v organizaciji, ki žrtvujejo lepe popoldanske ure mesto izprehodu in zabavi organizacijskemu delu — zastoj. Pa tudi tem bo kmalu zadosti, kajti vsako uro posebej se izpraznjujejo — kaj je pa ravno meni treba delati za druge, pri tem pa izpostavljati sebe kritiki in zabavljanju od strani članov ter moralni in materialni škodi od strani oblasti. Ko bi voditelj organizacije imel karkoli dobrega od organizacije, bi bil njegov trud umeven, toda faktično ima na vseh koncih škodo. Sedanjí predsednik Zveze služi že od 1. 1912 nepretrgoma v poštini službi, pa še ni nikoli avanziral, niti v Avstriji niti v Jugoslaviji ni prišel tudi za najmanjši klin naprej. Koncem leta 1925 bo pa morda vendar enkrat tudi on napredoval, prvič v življenju, baje je v predlogu. A glej, že so se dobili ljudje, ki pripovedujejo po Ljubljani: »Seveda, predsednik je zase že lepo poskrbel, da bo zopet avanziral.« Brez komentarja.

Ako hoče imeti članstvo organizacijo, ki bo morala delati, mora delavce plačati. Zveza bi morala imeti stalno pisarniško moč, ki bi bila plačana tako, kakor pisarniške moči v privatnih podjetjih. Dalje bi morala imeti vsaj dvakrat na teden določene uradne ure, ob katerih bi bili funkcionarji organizacije proti primernemu honorarju članstvu na razpolago. Če ne bo imela Zveza umevanja in denarja za to, se bliža koncu, kajti doba idealnih zastojkarjev je minila.

Vse to se nam je zdelo potrebno, enkrat jasno in odkrito povedati, ne glede na to, če si nakopljemo še več zamere in kritike in če se krog naših neprijateljev še bolj poveča. Kajti mi ne iščemo prijateljev, nego sotrudnikov: mi ne iščemo svoje časti in ugleda, nego časti in ugleda organizacije, kateri vsi skupaj pripadamo; nam ne gre za to, da postanemo s hvaljenjem in prikimivanjem priljubljeni, nego da napravimo z brezobzirno in močno roko najprej v svoji hiši red in trden temelj za bodoče delo. Dokler pa ne odpravimo z združenimi močmi teh štirih kardinalnih hib, bo pešala organizacija dalje do popolnega opešanja. Takrat naj se članstvo spomni, da smo ga pravočasno opozorili.

Predsedstvo Zveze poštinskih organizacij.

**Najcenejši nakup
oblek**

vam nudi 61

Jos. Rojina, Ljubljana.

To in ono.

Himen. Poročila se je tov. Vida Rojina, poštna uradnica II/5 kat. in zaupnica Sekcije ptč. čin. v Trzinu, z g. Metodrom Paternostom, knjigovodjem tovarnen Peter Kozina & Komp. iz Trzinca. Zavedni in vrli tovarišici, ki baje zapusti naše vrste, prirčno čestitamo in ji želimo mnogo sreče.

Zahvala. Za podporo v znesku 500 Din, ki mi jo je nakazalo Društvo nižjih poštinskih uslužbencev v Ljubljani ob priliki smrti moje žene, se najlepše zahvaljujem. — Andrej Knaflič, pismošča. — Bled, 13. septembra 1925.

Zahvala. Podpisani se najlepše zahvaljujem za podporo, ki mi jo je nakazalo ob smrti moje soproge obsmrtno podporno društvo »Dobrota« v znesku 2500 Din. Obenem naj bo to v spodbudo za tiste uslužbence, ki še do sedaj niso člani društva »Dobrote«. — Andrej Knaflič, pismošča. — Ljubljana, v septembru 1925.

O 50% znižanju draginskih doklad za državne uslužbence vé poročati »Rilec«, glasilo voditelja samostojnih demokratov g. Pribečevića. List pravi, da se bodo draginske doklade za polovico znižale že z novim letom. Ne pove pa s katerim novim letom se bo to zgodilo. To senzacijo je list zvedel baje od uradnikov v Karlovcu, Zagrebu in drugih mestih na Hrvatskem. — Nam se zdi to neverjetno in nemogoče, da bi se našla vlada, ki bi v teh težkih časih mogla samo misliti na tak udarec. Prav gotovo bi postala nemogoča. Prepričani smo, da je to navadna raca ali pa tendenciozna vest. — To vest so prinesli potem tudi drugi listi, zadnje dni pa so jo vsi tudi preklicali.

Državni svet se deli na šest oddelkov, katerih vsak ima točno določene delokrog. Predmeti iz resorta ministrstva pošte in telegrafa spadajo v III. oddelk, ki je sestavljen takole: predsednik g. Pera Petrovič; člani gg.: Dimitrije Popović, dr. Dominiko Maci, Živojin Arandjelović in Mihajlo Radičević; nadomestni člani gg.: dr. Nikola Djurdjević in dr. Štefan Sagadin.

Nov poštni zemljevid. Poštna direkcija je izdala dvobarven zemljevid »Poštne zveze v področju direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani« v merilu 1 : 300.000. Zemljevid je narisal naš tovariš pt. pripravnik g. Adolf Pipan in mu dela karta vso čast, ker je izredno lepo, pregledno delo. Vrtane so vse poštne, brzojavne in telefonske edince, železniško omrežje s postajami, meje okrajev, meja področja naše direkcije in najvažnejše vodovje. Potrebno takega preglednega dela smo že prav živo občutili, ne samo v poštini stroki sami, ampak tudi različni uradi, trgovci, šole, sploh vsa zainteresirana javnost ga bo z nemajhnim zadovoljstvom pozdravila. — Zemljevid je krasno izpričevalo, česa je sposoben slovenski poštar, a obenem tudi lep dokaz uvidevnosti in podjetne delavnosti naše direkcije, ki se ne straši truda in stroškov, kadar gre za napredek in čim urejenejšo poslovanje poštne aparata. Želimo le, da bi po možnosti izdala direkcija tudi drugo specialno, za poštno stroko prepotrebno karto, to je shematični zemljevid železniških in poštinskih zvez za vso državo v priročni obliki. Tako karto bi neobhodno potrebovali uslužbenci ambulančnih pošt in špedicij, kar bi bilo v interesu stroke in v interesu osebja, ki bi bilo za tak pripomoček direkciji gotovo hvaležno.

Poštini uradni prostori. Kakor skrbi orožniško poveljstvo za to, da je vajašnica prostorna, zračna in svetla, istotako bi moralo poštno ravnateljstvo pritisniti na občino, da poskrbi poštenu uradu primeren lokal. Žal, da se dobi tu pa tam poštni urad, ki je bolj podoben hlevu kakor državnemu uradu. Zato ne umejem, kako more poštni nadzornik tako luknjo za poštni urad odobriti. Pa če komisar odobri kak tak hlev za uradni lokal, ni še s tem rečeno, da mora poštni uradnik v temni in vlažni kamri od zore do mraka poslovati. Komisar pride in gre, občinstvo prihaja in odhaja, a poštni uslužbenec preživi v tem hlevu večino življenja. S tako luknjo je pravzaprav udarjen samo poštni nameščenec. A mene kakor izobraženega človeka bi ne mogel nihče prisiliti, da bi v hlevu posloval. Ako občina noče preskrbeti primerne lokalnosti, naj se škandalozni uradni lokal zapre. To bo gotovo izdalo. Za svetle, suhe in zračne uradne lokale ima skrbeti — kakor rečeno — ravnateljstvo, a za čistoto, red in snago v njih pa poštini predstojniki. Čestokrat pa je uradna soba povsem primeren lokal, ali žal ves zaprašen in zanemarjen. Da je poslovanje v takem uradu škodljivo poštenu osebju, ki požira prah in bacile v njem od jutra do večera, nam ni treba še posebej poudarjati. Da si ne izpodkopujemo zdravja v uradnih prostorih, moramo skrbeti predvsem za čistoto in snago. Uradni lokali morajo biti vsak dan pometeni, prah pobrisan, tla vsak mesec umita, brisače vsak teden zamenjane, milo in voda vedno pri rokah. V prostoru za stranke naj se opozori občinstvo s primernim napisom, da gleda na snago. Jaz n. pr. uradujem v preprosti kmetiški hiši, a uradni prostor je povsem čist in snažen, za kar se sam brigam, a kolikor toliko tudi ostalo osebje. V ponos mi je bilo, ko mi je koleginja, ki službuje že 16 let, pripomnila: »Kar sem pri pošti,

še nisem bila v tako ljubkem, čistem uradu!« Moj urad napravi na vsakega najboljši vtisk. No, snaga je Bogu in ljudem draga. Neoporečno dejstvo pa je in ostane, da je snaga in čistota v uradu odvisna od nas in kakršen je predstojnik pošte, takšen je tudi njegov urad. Torej skrbimo za čistoto in red v uradu in zadovoljili bomo občinstvo, dvignili ugled poštne uprave, ohranili sebi ljubo zdravje.

Kako skrbi češkoslovaško ministrstvo za bolne uslužbenke. V češkoslovaškem pošt. ministrstvu se je ustanovila institucija, ki je v karitativnem, gospodarskem in higijenskem pogledu velika dobrota za bolne poštne uslužbenke. Lansko leto se je podelila denarna podpora 1161 uslužbenecem v skupnem znesku 546.975 Kč.

Število podpiranih uslužbencev glede njih bolezni:

Tuberkuloza pljuč in drugih organov	Revmatizem	Želodčne, žolčne, ledvične, sladkorne bolezni	Bolezen na srce	Živčna bolezen	Krč	Skleroza	Ženske bolezni	Razne druge bolezni
137	132	86	38	38	23	17	11	5
ali	ali	ali	ali	ali	ali	ali	ali	ali
28%	27%	18%	8%	8%	4,5%	3,5%	2%	1%

Poleg tega se češkoslovaški državni uslužbenec brezplačno zdravi v bolnicah in raznih toplih, kar smo že svojčas na tem mestu poročali.

Nevarnost modernega naglega življenja. Na shodu ameriških zdravnikov v Londonu je predaval kraljev telesni zdravnik lord Dawson o peni o nevarnosti naglega modernega življenja. Dejal je, da je bil materialni napredek tako nagel, da se mu človek ni mogel prilagoditi. Avtomobili, telefon, brezžični brzojav in telefon so provzročili

take razmere v našem življenju, da je človeški duh stalno vprežen in sicer tako pri delu kakor tudi pri takozvani zabavi. Opisal je življenje veletrgovca, ki izgublja zmožnost za umerjanje življenjskega tempa ter uvaža tako v trgovino kakor tudi v prosti svoj čas isto naglico in mujo. A iz take vihravosti izvira onemoglost možgan in srca in tak človek umira vsled lastnih zmožnosti v dobi, ko bi imel doseči višek svoje tvornosti. Dr. Dawson upa, da bo človeštvo našlo sredstva za vse to in da se bode prilagodilo novim življenjskim pogojem. Treba bo ob nedeljah ukiniti slednje telesno in duševno delo ter tiste dni preživeti pri mirnih igrah, pri godbi, knjigah in v prvi vrsti v naravi. — Če je komu nedeljski počitek potreben, je potreben pred vsemi drugimi stanovi promet, uslužbenecem, ki izvršujejo težko, odgovornosti polno delo ob vsakem času, podnevi in ponoči. Na Angleškem je ob nedeljah ukinjen ves poštni promet, da se nudi uslužbenecem prepotreben oddih in počitek, a trgovina in kupčija pri tem nič ne trpi, kar je dejanski dokazano. Kdaj bomo jugoslovenski poštne uslužbenki deležni popolnega nedeljskega počitka?

Zagrebski organizatorji v Sloveniji. Dne 31. septembra t. l. sta obišla našo oblastno organizacijo predsednik zagrebske oblastne organizacije tov. Lj. Lalić in njegov organizacijski sodelavec tovariš Turković. Dragima gostoma in odličnima delavcema bratske zagrebske organizacije je priredila Zveza v restavraciji Zvezda prijateljski večer, ki se ga je udeležilo precej ljubljanskih tovarišev in tovarišic. V napitnicah sta pozdravila gosta predsednik Zveze tov. Jakše in častni predsednik Zveze tov. Urbančič, katerima se je zahvaljeval tov. Lalić. Vsi trije so poudarjali potrebo tesnega sodelovanja obeh organizacij in ugotovili z zadovoljstvom, da vladajo med novoustanovljeno zagrebsko in našo oblastveno organizacijo najprišrčnejši odnosi. Naslednji dan sta se od-

peljala gosta v spremstvu predsednika Zveze tov. Jakšeta na Gorenjsko, skozi Vintgar na Bled, kjer se je vršila konferenca, ki so se je udeležili poleg obeh gostov in predsednika ter glavnega tajnika Zveze tudi predsednik Sekcije ptč. čin. Dular in zastopnik mariborske podsekcije tov. Kunst. Razgovor je bil o nadaljnji taktiki obeh organizacij, da se dosežejo čimprej zadovoljni uspehi glede kardinalnih zahtev naših organizacij. Ugotovilo se je, da trenutne razmere opravičujejo nado na uspehe. Storjenih je bilo tudi nekaj sklepov in načrtov o požitvi ostalih oblastnih organizacij na enotni podlagi, s čimer bi bilo omogočeno sistematično, skupno, poglobljeno in intenzivno delovanje. Tretji dan sta si ogledala gosta v spremstvu nekaterih naših funkcionarjev Bohinj in Savico, nakar sta se povrnila zvečer potem v Zagreb z zagotovilo, da ju je zadržila lepota slovenskih krajev in z željo, da bi mogla zagrebska organizacija skoro sprejeti z ravnotako odprtimi rokami slovenske tovariše v Zagrebu in jih popeljati na Plitvička jezera. Od srca želimo dragima gostoma, da sta odnesla od nas iz iz naših krajev neskaljene vtise.

Znana ugledna tvrdka

Drago Schwab

javlja vsem cenj. pošt. uradnikom (cam), da **prodaja vsa oblačila na mesečne obroke**. Tozadevna pojasnila in drugo rešuje tvrdka obratno. 63

Odgovornih urednik Konrad Šegula, Ljubljana. Izdaja Zveza pošt. organizacij za Slovenijo v Ljubljani. Tiska »Narodna Tiskarna v Ljubljani, Za »Narodno tiskarno« Fran Jezeršek, Ljubljana.

Ljubljanska gradbena družba z. o. z.

LJUBLJANA, Rimska cesta 13, telefon 527

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

Josip Petelinc,

Sv. Petra nasip 7.

priporoča najcenejši nakup potrebščin za krojače, čevljarje in šivilje, modno blago, palice, tovarniška zaloga najboljših šivalnih strojev „GRITZER“ v vseh opremlj. za obrt. Kayser, Adler za čevljarje in krojače.

Slamniki po znižanih cenah

ravnokar došli. Oblike od 60 do 150 Din. Otroški od 60 do 120 Din. Nakiteni od 100 Din, dokler traja zaloga. — Oglejte si cene v izlozbi

MINKE HORVAT

modistka

Ljubljana, Stari trg šte. 21.

Vsak član „Zveze“ budi naročnik „Poštnega glasnika“,

Manufakturna veletrgovina FELIKS URBANC, LJUBLJANA Sv. Petra cesta šte. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah. (22)

Veletrgovina R. Stermecki, Celje pošlje ilustrovani cenik (čez 1000 slik) zastonj!

Avto vozi

brez bencina! Kuri z bukovim ogljem!

Jugo-Hag, Ljubljana

Bohoričeva ulica šte. 24. Telefon šte. 506

Priporoča se Odon Koutny

trgovina z orodjem in tehničnimi potrebščinami

Ljubljana, Aleksandrova 7

A. & E. SKABERNE

LJUBLJANA, Mestni trg 10

priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga po najzmernejših cenah

Dobro!

Poceni!

Milinković & Co.

tehnično preduzeće

17

Ljubljana, Prešernova ul. 7.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

trgovina z železnino na drobno in debelo. Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo in industrijo, kakor tudi bogata izbira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga

LJUBLJANA, DUNAJSKA ŠTEV. 16

Ustanovljeno leta 1888.

Poljanska cesta št. 8.

Ustanovljeno 1852

Teod. Korn, Ljubljana

(preje Henrik Korn).

Krovec, stavbni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov.

Naprava strel vodov. Kopalniške in klosetne naprave. Izdelovanje posod iz pločevine za firnež, barvo, lak in med vsake velikosti kakor tudi posod (škafle) za konzerve. (11)

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. BERNATOVIC

Konfekcijska
trgovina